

Una din componentele Memorialului Durerii de la Sighetu Marmăției este Cimitirul Săracilor, situat la 2,5 km distanță, în afara orașului. După cum spun legendele vremii, aici au fost îngropați în secret, noaptea, o bună parte a celor decedați în închisoarea politică. Gropile n-au putut fi identificate, între miile de morminte anterioare și ulterioare anilor '50, astfel încât, pentru celebrarea sacrificiului acestor victime, a fost imaginat în 1999 un proiect peisagistic. Pe suprafața de 14.000 mp a cimitirului a fost desenat un contur al țării.

În exteriorul conturului au fost plantați puiți (în principal conifere). Prin creștere jnepeni, jepii, brazi și molizii vor deveni un amfiteatru vegetal, în interiorul căruia „țara” va rămâne ca o poiană. Ideea este că, în felul acesta, patria își ține martirii în brațe și îi plânge prin generațiile repetate ale vegetației. De pe o belvedere amplasată pe un loc înalt, tocmai pe malul Tisei (care este frontiera actuală cu Ucraina), vizitatorii Memorialului pot vedea acest desen simbolic tot mai deslusit, pe măsura ce natura va desăvârși proiectul, notează Ghid Turistic.

În anul 2008 această arhitectură peisagistică a fost întregită cu un altar de piatră, la care sunt oficiate slujbele comemorative, dominată de o cruce masivă de clacăr, decorată în stil bizantin, pe care sunt sculptate cuvintele Fericii a Noua. Sub masa de altar au fost așezate urne cu pământ din cimitirele închisorilor, locurile de executie, locurile unde odihnesc victime ale detenției, deportării, domiciliului obligatoriu. Acest ansamblu funerar este un cenotaf închinat victimelor din toate închisorile, lagarele și deportările comuniste.

Sursa:voceatransilvaniei.ro